

[Bernhard Baunsgaard.]

jordværdierne kommer ind. Jeg skal gerne indrømme, at en del af arvebeløbet består heri. Men det kan ikke hjælpe noget, at man glemmer, at en anden del af det, som folk lader gå i arv, består i opsparing, som én gang er beskattet, og så føler folk det ikke rimeligt, at det skal beskattes en gang til. Jeg forestiller mig, at når vi engang får en tilstrækkelig fremskridtsvenlig finansminister, begynder vi at tale om, at arv i hvert fald af størrelsesordenen 100.000 kr., når det gælder arv fra forældre til børn, bør man ikke beskatte, det må være rimeligt at lade det gå skattefrit videre.

Men må jeg så ikke sige om selve den agitation, der har været ført fra forskellig side om arvesatserne, at det er min faste overbevisning, at man ikke når noget godt ved at agitere på et grundlag, der er så lidt hold i, at det punkteres første gang, én sætter sig til at undersøge, hvordan de virkelige forhold er.

Der er fra denne talerstol af en af de forrige ordførere blevet brugt et udtryk som, at dette kan kun være et lovforslag, der har til formål at ødelægge det privatkapitalistiske samfund. Det var meningen med det, der blev sagt. Jeg vil gerne have lov til at sige, at jeg tror ikke på en agitation, der drives på et så løst grundlag.

Jeg har i udvalget bedt om at få at vide, hvordan arveafgifterne er i lande, som vi, som det hedder, normalt gerne vil sammenligne os med. Det er ikke lykkedes for finansministeriet at fremskaffe disse tal. Jeg har her tal, der er opgivet af Bundesministerium für Wirtschaft und Finanzen. Jeg ville godt have haft de danske kommentarer til disse tal. Men for at man kan se, hvor vildt overdrevet den agitation har været, er der dér foretaget en sammenligning af arv fra forældre til børn i forskellige lande. Man har ikke brugt den nøjagtige valutakurs, men har forsøgt at skønne over, hvad disse penge er værd i købekraft. Det er ganske interessante ting i betragtning af, hvad der har været fremme her. Sverige vil i et sådant tilfælde have en arveafgift på knap 45 pct. Det er jo et af de lande, som vi oftest sammenligner os med. Norge vil i samme tilfælde have en arveafgift på ca. 32 pct. Storbritannien, der vel også er et af de lande, vi gerne vil sammenlignes med, vil have en

arveafgift på knap 32 pct. Og når man taler om det privatkapitalistiske samfund, så ved jeg ikke, hvad den pågældende ordfører tænkte på, men USA må vel under alle omstændigheder betegnes som et privatkapitalistisk samfund. USA har en arveafgift, der ligger på 20-25 pct. i dette tilfælde. Og nu disse helt ødelæggende arveafgifter, som der bliver tale om efter lovforslaget, hvor kommer de til at ligge i denne række? De kommer til at ligge på 25 pct. Jeg tror, det ville gavne en fornuftig diskussion om, hvad der laves i det danske folketings omkring denne lovgivning, hvis vi holdt os til kendsgerningerne, og de hårde kendsgerninger er, at vi i dette tilfælde gennemfører en arveafgiftslovgivning, når det gælder arv fra forældre til børn, der ligger på linje med den, man har i USA. Jeg kan derfor ikke anerkende, at der skulle ligge nogen som helst berettigelse i talen om konfiskation i forbindelse med disse arveskalaer.

Jeg har ikke gjort så meget ud af dette, fordi jeg synes, det er tilfredsstillende skalaer. Jeg er enig i mange af de kritiske bemærkninger, der er kommet om skalaerne, også om den psykologiske virkning, de vil have, og én ting har jeg fremhævet og vil jeg gerne fremhæve igen: det er latterligt og helt ude af takt med et moderne samfund at begynde at kræve arveafgifter på så lave beløb som 1000 kr. og, når det drejer sig om arv fra forældre til børn, 8000 kr. Det hører simpelt hen ingen steder hjemme, og det er det, vi skal ændre, næste gang vi gennemgår dette her.

Skalaerne har, som jeg allerede bemærkede under første behandling af dette lovforslag, ikke været afgørende for mit partis stilling til lovforslaget. Det afgørende har været, at vi er begyndt at røre ved principerne. Det er blevet nævnt af tidligere ordførere, at vi afskaffer arveklasse D. Det er oven i købet blevet sagt meget klart, at det har den helt bestemte, også psykologisk gunstige virkning, at man dog derved siger til en mand: du skal have lov til at bestemme over det, du ejer, uden at det skal beskattes efter en skala, der ligger oven over alle andre. Man har talt om, at der er flere tilfælde, der overflyttes fra afgiftsklasse B til den mildere klasse A, og det er alt sammen rigtigt.

Dertil kommer så som det helt afgørende